

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 2281/2025
19.03.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Добриле Страјина и Драгане Миросављевић, већа, у парници тужилаца АА из ... и ББ из ..., чији је заједнички пуномоћник Јована Јовановић, адвокат из ..., против туженог „Електропривреда Србије“ а.д. Београд, ради утврђења, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 110/25 од 19.03.2025. године, у седници одржаној 19.03.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 110/25 од 19.03.2025. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 110/25 од 19.03.2025. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 1664/24 од 18.09.2024. године, ставом првим изреке, одбијен је, као неоснован, тужбени захтев тужиоца АА којим је тражио да се утврди да је ништава одредба члана 4. Анекса 2 Уговора о раду број .../.../... од 06.02.2015. године, у делу у којем је наведено да се основна зарада запосленог одређује на основу коефицијента посла од 2,159 закљученог између правног претходника туженог и тужиоца. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца ББ из ..., којим је тражио да се утврди да је ништава одредба члана 4. Анекса 2 Уговора о раду број .../.../... од 05.02.2015. године у делу у којем је наведено да се основна зарада запосленог одређује на основу коефицијента посла од 2,092 закљученог између правног претходника туженог и тужиоца. Ставом трећим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца ББ којим је тражио да се утврди да је ништава одредба члана 1. Анекса 3 Уговора о раду бр. ...-...-.../...-... од 29.03.2017. године у делу у којем је наведено да се основна зарада запосленог одређује на основу коефицијента посла од 2,518, закљученог између правног претходника туженог и тужиоца. Ставом четвртим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 110/25 од 19.03.2025. године, ставом првим изреке, одбијена је, као неоснована, жалба тужилаца и потврђена пресуда

Првог основног суда у Београду П1 1664/24 од 18.09.2024. године. Ставом другим изреке, одбијени су захтеви тужилаца за накнаду трошкова поступка по жалби. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова поступка по жалби.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиоци су на основу члан 404. ЗПП, благовремено изјавили ревизију, због погрешне примене материјалног права, потребе разматрања правних питања од општег интереса као и уједначавања судске праксе.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11...10/23), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). У ставу 2. истог члана, прописано је да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

Правноснажном пресудом одлучено је о захтеву тужилаца за поништај дела Анекса уговора о раду, а којим анексима је утврђен коефицијент за обрачун зарада тужиоцима, тако што је тужбени захтев одбијен. Врховни суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. Закона о парничном поступку, за разматрање правних питања од општег интереса, правних питања у интересу равноправности грађана, уједначавања судске праксе, или ново тумачење права, јер је побијана одлука донета на основу утврђеног чињеничног стања да су тужиоцима оспореним анексима уговора о раду утврђени нови коефицијенти због доношења нове систематизације послова туженог. Како су одлуке нижестепених судова о основаности тужбеног захтева засноване на примени одговарајућих одредаба материјалног права, то нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији.

Из наведених разлога, одлука у ставу првом изреке донета је на основу члана 404. став 2. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члану 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни суд је утврдио да је ревизија недозвољена.

Одредбама главе XXIX ЗПП прописана су посебна правила за поступак у парницама из радног односа, док се остале одредбе ЗПП, примењују када одредбама ове главе није другачије одређено.

Тужбу ради утврђења тужиоци су поднели 24.12.2020. године, а вредност предмета спора за сваког од тужиоца је од по 4.000,00 динара.

У парницама из радних односа, одредбом члана 441. ЗПП, прописано је да је ревизија увек дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Спор за утврђење ништавости одредби анекса уговора о раду којим је предвиђена висина зараде јесте спор из радног односа, али није спор о заснивању, постојању или престанку радног односа да би се о дозвољености ревизије одлучивало

применом наведене законске одредбе. Редовна ревизија није дозвољена ни по имовинском цензусу прописаном у члану 403. став 3. ЗПП. С тога, по оцени Врховног суда ревизија тужилаца није дозвољена.

Из наведених разлога, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић